

AgEcon SEARCH
RESEARCH IN AGRICULTURAL & APPLIED ECONOMICS

The World's Largest Open Access Agricultural & Applied Economics Digital Library

This document is discoverable and free to researchers across the globe due to the work of AgEcon Search.

Help ensure our sustainability.

Give to AgEcon Search

AgEcon Search

<http://ageconsearch.umn.edu>

aesearch@umn.edu

*Papers downloaded from **AgEcon Search** may be used for non-commercial purposes and personal study only. No other use, including posting to another Internet site, is permitted without permission from the copyright owner (not AgEcon Search), or as allowed under the provisions of Fair Use, U.S. Copyright Act, Title 17 U.S.C.*

No endorsement of AgEcon Search or its fundraising activities by the author(s) of the following work or their employer(s) is intended or implied.

281.8
G25
Cop. 2

GAZDÁLKODÁS

DC BRANCH

XX. évf.

A TARTALOMBÓL

MAGYAR FERENC:

Az élelmiszeripari vállalatok és a mezőgazdasági nagyüzemek kapcsolatairól

SZERDAHELYI PÉTER—JUHÁSZ GYÖRGY—JUHÁSZ JÁNOSNÉ:

A termelőszövetkezeti egyesülések tapasztalatai és eredményei

MOLNÁR ISTVÁN—SZAKONYI LÁSZLÓ:

A támogatások és a termelésnövelés néhány összefüggése

U.S. DEPT. OF AGRICULTURE
NATIONAL LIBRARY OF AGRICULTURE
MAY 29 1955
PRODUCTION DIVISION
CURRENT SERIALS ACQUISITION

76
5

GAZDÁLKODÁS

TARTALOM

<i>Magyar Ferenc</i> : Az élelmiszeripari vállalatok és a mezőgazdasági nagyüzemek kapcsolatairól	1
<i>Szerdahelyi Péter—Juhász György—Juhász Jánosné</i> : A termelészövetkezeti egyesülések tapasztalatai és eredményei	9
<i>Molnár István—Szakonyi László</i> : A támogatások és a termelésnövekedés néhány összefüggése	23

A GAZDÁLKODÁS GYAKORLATÁBÓL

<i>Laczkó István</i> : A termelészövetkezeti elnöki munkakör tartalma, időigénye és struktúrája	35
---	----

SZEMLE

A lúdtartás ágazati eredményeiről (<i>László L.-né</i>)	53
---	----

SZAKIRODALOM

A vertikális integráció érdekeltségi problémáinak új nézőpontja (<i>Marillai V.</i>)	59
A mezőgazdasági rendszerek tanulmányozása (<i>Csáki Cs.</i>)	61

E SZÁM SZERZŐI:

Csáki Csaba dr., a közgazdasági tudományok kandidátusa, egyetemi docens, Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem (Budapest) — Juhász György dr., főmunkatárs; — Juhász Jánosné dr., csoportvezető, MÉM Statisztikai és Gazdaságelemző Központ (Bp.) — Laczkó István dr., a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, főiskolai tanár, Pénzügyi és Számviteli Főiskola — László Lajosné dr., tudományos munkatárs, Agrárgazdasági Kutató Intézet (Bp.) — Magyar Ferenc, igazgató, Kecskemét—Szikrai Állami Gazdaság (Nyárlőrinc) — Marillai Vilmos dr., tudományos osztályvezető, Agrárgazdasági Kutató Intézet (Bp.) — Molnár István, osztályvezető, Központi Statisztikai Hivatal (Bp.) — Szakonyi László dr., tudományos osztályvezető, Agrárgazdasági Kutató Intézet (Bp.) — Szerdahelyi Péter dr., osztályvezető, MÉM Statisztikai és Gazdaságelemző Központ (Bp.).

1
9
23

AZ ÉLELEMISZERIPARI VÁLLALATOK ÉS A MEZŐGAZDASÁGI NAGYÜZEMEK KAPCSOLATAIRÓL

MAGYAR FERENC

35 Mezőgazdasági nagyüzemeinknek évek hosszú sora óta igen aktív kapcsolata van az élelmiszeripari vállalatokkal. Elsősorban mint alapanyag-termelők jelentkeziünk és egymásra utaltságunk eddig is kézenfekvő volt, melynek szükségyszerűsége továbbra sem vitatható.

53 A ma érvényes gazdasági irányítási rendszer bevezetése előtt sok alapanyag-termelő üzem úgy érezte, hogy ki van szolgáltatva a kereskedelemnek, adott esetben az alapanyagot feldolgozó ipari vállalatoknak, mivel kapcsolattartásuk nem egy esetben hatósági jellegű volt. Az elmúlt öt éves terv időszakában ez azonban már csak jelentéktelen mértékben fordult elő és megítélésem szerint a legkedvezőbb kapcsolatok a konzervgyárak és a mezőgazdasági üzemek között alakultak ki. Annak ellenére, hogy egyes zöldségnövényeink termelésében még közel sem értük el az elvárható szintet, az együttműködések kerete és tartalma célratoró és úgy ítéltető meg, hogy e téren megtaláljuk a népgazdaság számára is kielégítő megoldásokat. Ezek az együttműködések nem látványosak. Nagyon szívós és aprólékos szervező és kivitelezői munkát igényelnek, és az eredmények jelentkezéséig még elég nagy anyagi igénybevételt jelentenek a népgazdaságnak és az üzemeknek egyaránt.

A KAPCSOLATOK FONTOSSÁGA

A közös akaratot a legjobban talán a Konzervipari Tröszt és az ÁGK vezetése által az elmúlt évben tartott tervkoordinációs megbeszélés példázta, amelyben csaknem minden konzervgyár és zöldségtermelő állami gazdaság részt vett. A tapasztalatok szerint az egységes módszerek meghatározása az anyagi és szellemi erők magasabb szintű összevonása bizonyult itt a legfontosabb célnak. Mi a mezőgazdasági üzemekben is szeretnénk bizonyítani, hogy képesek vagyunk megnyugtató partneri kapcsolatokra, biztos élelmiszeripari alapanyag-termelő bázis kialakítására.

1 A MÉM központi tervtanfolyamán 1976. január 13-án elhangzott hozzászólás anyaga.

Az együttműködésekben nem nagyobb jogokat vagy kiemelt előnyöket keresünk. Szeretnénk elérni, hogy mindkét terület üzemei az ország számára is fontos, felfelé ívelő, és nem hullámzó eredményű gazdálkodást folytassanak.

Ma már a leegyszerűsített szerződéses felvásárlási, átvételi kapcsolatokat igen sok helyen felváltotta a laza együttműködések, társulások, adott esetben közös vállalkozások létrejötte. A fejlődés során azonban gyorsabban kialakult a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok szorosabb együttműködése, mint az említett üzemek és az élelmiszeripari vállalatok együttműködése vagy társulása. Ennek egyik oka abban keresendő, hogy az élelmiszeripari vállalatokat összefogó országos szervezet nem tudja megadni azt a lehetőséget, amely révén a mezőgazdasági üzemekkel közvetlen kapcsolatban levő iparvállalatok a szinkronizált döntések realizálásában részt vehetnének.

Németh Károly a gazdasági építőmunka feladatainak ismertetése során a következőket mondta:

„Pártunk XI. kongresszusa egyértelműen meghatározza, hogy a centralizmus elvét érvényesítve, a gazdasági életben is erősíteni kell a központi irányítást és növelni hatékonyságát. Egyidejűleg építeni kell a vállalatok önállóságára, felelősségére, kezdeményezőseire.”

Nem szeretnék abba a hibába esni, hogy csak a vállalati önállóság fontosságát lássam. A középírányító szervek jó koordinálása, hatékony lehetőségteremtő munkája mind a mezőgazdaságban, mind az élelmiszeriparban igen fontos. Nagyon léphetnének azonban előre, ha a konzervgyárak vagy pincegazdaságok igazgatóinak döntési köre hasonló vagy azonos jellegű volna a termelőszövetkezetek és állami gazdaságok vezetőivel.

A mezőgazdasági nagyüzemek az élelmiszeripari vállalatokban partnert keresnek és bíznak abban, hogy találják is. A zöldségtermelés talán a legjobb példa arra, hogy mennyire egymásra van utalva az élelmiszeripar és a mezőgazdaság. A csak nagy kockázattal termelhető, ipari alapanyagként szolgáló zöldségnövények jelentős részénél a mezőgazdasági üzem nem találja meg a számítását. Ki kell hangsúlyoznom, hogy nem az ipar hibájából. Mégis az a véleményünk, hogy nem állhatnak le az üzemek a zöldségtermeléssel, a konzervipari alapanyagot meg kell termelniük. Fontosnak látjuk azonban, hogy ott, ahol a szövetkezetek egymás között vagy az állami gazdaságokkal közösen zöldségtermelési társulásokat hoztak létre, a konzervgyárak se legyenek külső szemlélői ezen együttműködéseknek.

Nagy elismeréssel kell nyugtáznunk, hogy a konzervipar a mezőgazdasági üzemek műszaki fejlesztésében részt kíván venni, a kísérleti és növényvédelmi költségekből átvállal. Ennél többre is szükség van azonban, mert a termelőszövetkezetekben, de az állami gazdaságokban is, a termelés bővítését az ipari és mezőgazdasági üzemeknek közösen kellene megvalósítaniuk. Adott ágazatokban a termőalapok fenntartása, szükség szerinti korszerűsítése — mint pl. a szőlőtermelésben — szintén csak az ipar és a mező-

gazdas
A kon
borter

A
mek s
mazot
nak —
pítésé
sal, a
vagy

A
ból az
módo
termé
molva
tési é

I
hossz
A
érdek
lenleg
megk
Ma a
kertés
a kap

A
szőlő
műkö
szerin
zeti c
is kap
berul
Nagy
a TO
feldo
kítás
Java
is. M

gazdasági nagyüzemek együttes áldozatvállalásának lehet az eredménye. A konkrét és mindkét fél számára kedvező kapcsolat fontosságát a szőlő- és bortermelésen keresztül bizonyítom.

A SZŐLŐ- ÉS BORTERMELŐK EGYÜTTMŰKÖDÉSE AZ IPARRAL

Azok az együttműködések, amelyek vertikumba fogják össze az üzemek szőlő- és bortermelését — és eszközarányos alapon, valamint a forgalmazott mennyiséget figyelembe véve, nyereség-visszatérítés szerint dolgoznak —, a szőlőknek, mint termőalapoknak a korszerűsítésére, rotációs telepítésre adnak módot. Az így képződött fejlesztési alap az állami támogatással, a megfelelő hitellel kiegészítve, a termelőszövetkezeti telepítésekhez vagy korszerűsítésekhez elégségesnek látszik.

Az együttműködések mélyítése a mezőgazdasági üzemek szempontjából azért is fontos, mert az ipar az ilyen ültetvényes kultúrákból csak ilyen módon kaphatja meg távlatokban is a szükséges alapanyagot. Az ilyen természetű együttműködés szükséges azért is, mert — 1975-ös árakon számolva — egy ha szőlő korszerűsítése 40 ezer Ft, míg egy ha új szőlő telepítési és termőre fordulásig számított ápolási költsége 192 ezer Ft-ra tehető.

Fontosnak látjuk az ipar és a mezőgazdasági üzemek között létrejött hosszú lejáratú szerződések korszerűsítését is.

Az együtt dolgozás lehetőségének egyik alapvető kelléke, hogy — az érdekek tiszteletben tartása mellett — az iparral együtt alakítsuk ki a jelenlegi közgazdasági helyzethez igazodó megállapodásokat. E szerződések megkötésének időpontjában a termelési rendszerekről még kevés szó esett. Ma a termelési rendszerek nemcsak a szántóföldi növénytermelésbe, de a kertészeti ágazatokba is jelentős változásokat hoztak. Ez szükségessé teszi a kapcsolatok új alapokra helyezését.

AZ IPAR ÉS A TERMELÉSI RENDSZEREK

A termelési rendszerek közvetve az ipar fejlődését is szolgálják. Mi a szőlőtermelési rendszereknél úgy ítéljük, hogy a vertikumban való együttműködést is szorgalmaznunk, illetve realizálnunk kell. Itt — véleményem szerint — nemcsak iparági, hanem népgazdasági érdek is, hogy a szövetkezeti és állami gazdasági együttműködésekbe, egyenlő partnerként, az ipar is kapcsolódjon be. Ezzel elejét lehet venni a további esetleges párhuzamos beruházásoknak és így meglevő eszközeinket is jobban ki tudjuk használni. Nagyon rugalmas és szervezetében is megfelelő kapcsolati formát képvisel a TOMATOCOOP zöldségtermelési társaság. Ebben a termelőüzemek és a feldolgozó ipar szerves egységet képviselnek. Itt a termelési rendszer kialakításában és fejlesztésében anyagi eszközökkel is segítenek az ipari üzemek. Javasolni tudom a hasonló jellegű együttműködést a boripar vonatkozásában is. Meggyőződésünk szerint a pincegazdaságoknak nem új termelési rend-

szerre kellene javaslatot tenniük, hanem a már tájegységenként kialakított szőlőtermelési rendszerekbe kellene belépniük és ott hatékonyan együttműködniük a rendszergazdákkal.

Az ipar és a gazdaságok közötti látszólagos szőlő- és bortermelési érdekellentétek népgazdasági szinten elmosódnak. A fejlődés közös érdeke azt diktálja, hogy ezen a téren az ipari és a mezőgazdasági szakemberek jobban összefogjanak. A termelési rendszerek e területen is bizonyították már, hogy igen nagy tartalékok vannak még pl. a szőlőtermelésben is. Döntő fontosságú azonban, hogy az ipar által továbbfejlesztendő érdekeltiségi rendszer ösztönözze termelőségünket a gyorsított korszerűsítésre és újratelepítésre. Azt hiszem, erre külön kötelez bennünket a Szovjetunióval kötött árucseré-forgalmi szerződés is.

A szőlőtermelési rendszerek gyorsított elterjesztése a boripari érdekeltiségi termelőségtervezetekben is garantálni tudja a termésátlagok 20—40%-os emelkedését. Már az első lépcsőben is jelentős segítség volna, ha a konzervipar bevált gyakorlatához hasonlóan — a társulásokhoz kapcsolódva — a boripar is jelentősebb anyagi segítséget nyújtana a betakarítás gépesítéséhez, a légi növényvédelemhez vagy a már említett ültetvényfenntartási tevékenységhez.

AZ IPAR ÉS A TÁJADOTTSÁGOK KIHASZNÁLÁSA

Az üzemek további hatékonyabb együttműködésének elősegítése volna, ha adott termelési tájon belül jobban egységesítenénk a fejlesztés elveit és gyakorlatát. Mindkét félnek érdeke a lehető leggazdaságosabb termelés, áru-előállítás.

Ha csak a szállítási távolságokból adódó költséghelyzeteket vesszük is alapul, bizonyos körzetek mezőgazdasági nagyüzemeinek tudomásul kell vennük az esetleges profilkényszert is, pl. a cukorrépa-, a zöldségtermelés stb. területén.

Tapasztalataink szerint itt igen nagy szerepük van a termelőségtervezetek területi szövetségeinek. Engedjék meg, hogy ezt is saját körzetem példáján keresztül bizonyítsam. A Kecskemét székhellyel működő Homokhátsági Termelőségtervezetek Területi Szövetsége még az elmúlt évben együttműködési megállapodást kötött üzemünkkel, a Kecskemét—Szikrai Állami Gazdasággal és a már velünk társult vállalatokkal, intézményekkel. Az együttműködés célja a homokhátság egységes kertészeti profiljának kialakítása. A szövetségeknek, az ipar ott levő üzemeinek, valamint az állami gazdaságoknak a termelését, termelésfejlesztését, eszközeinek jobb kihasználását, hatékonyságának növelését a tájhoz igazodó egységes koncepciók alapján koordinálja ez az együttműködés. Az együttműködésben résztvevők a szövetség közreműködésével havonta vagy szükség szerinti időközönként tartott konzultatív jellegű véleményeseréssel nagyon gördülékenyen tették kapcsolataikat.

Hasonló jellegű, igen jó hatékonysággal működő együttműködést alakított ki a Kaloösa vidéki Fűszerpaprika és Konzervipari Vállalat, ahol el-

érték
helyes
bázis

AZ IPAR

Szer
ges p
latok
kezel
sége
natko
műkö
gezet
ken g
vitati
lehet

üzem
Emel
bizto
giák

szerip
káján
term
üzem
munk
fogad
minó
tük é
esola
szeri
beli
hogy
szíte

dás é
mez
az es
nem
gvár
ket,
foly
ez so

érték az alapanyag-termesztés szinte teljes biztonságát. A vállalat vezetése helyesen látta meg, hogy a partnerek bizalma nélkül biztonságos termelőbázist nem lehet kiépíteni.

AZ IPAR ÉS AZ ALAPANYAG-TERMELŐK HATÉKONY EGYÜTTMŰKÖDÉSÉNEK TARTALÉKAI

Szeretném megemlíteni, saját tapasztalatom alapján is, hogy az egészséges politikai és gazdasági tartalommal helyesen kialakított vállalati kapcsolatok döntő tényezője az emberi motívumok központi kérdésként történő kezelése. Az együttműködők rendszeres személyi találkozásainak szükségessége nemcsak az első számú vezetőre, vagy egy-egy kijelölt személyre vonatkozik. Mi a kialakított termelészövetkezeti—állami gazdasági együttműködéseink során, a szerződésekben vagy működési szabályzatokban leszögeztetett tanácskozások mellett, rendszeresen fórumnapokat is tartunk. Ezen gazdaságpolitikai kérdésektől kezdve termelési, szakmai problémákat vitatunk meg. Így a partnerek folyamatosan és napra készen tájékozottak lehetnek, és mód van az egyéges előzetekintésre is.

Fontosnak látjuk, hogy a partnerek — főleg termelészövetkezetek — üzem- és munkaszervezési kérdéseiben is segítséget nyújtsunk, ha igénylik. Emellett azonban főleg a tervezés során igyekszünk olyan információkat biztosítani, amelyek segítik a partnereket a termelési tervek és a technológiai helyes kialakításában.

Nagy lehetőségek és tartalékok vannak véleményem szerint az élelmiszeripari és a kapcsolódó mezőgazdasági üzemek szocialista brigádjai munkájának összehangolásában. Példának említhetem itt a gépi paradicsom-termelést. A megtermelt paradicsom részben már kint a mezőgazdasági üzemben előfeldolgozásra kerül. Nagyon fontos a jól szervezett és gyors munka, az elszállítás zökkenőmentessége és az alapanyag folyamatos gyári fogadása. Az üzemek öntudatos brigádjainak szocialista szerződéseiben a minőség biztosítása és megóvása döntő szerepet kapott. Mi rendszeressé tettük és tesszük szocialista brigádjaink és az ipari üzemi brigádok szoros kapcsolattartását. Elsősorban természetesen a velünk együtt dolgozó élelmiszeripari vállalatok szakmailag is összefüggő területein. Jelentős szemléletbeli változást jelent, ha a mezőgazdasági üzem brigádtagjai áttekinthetik, hogy hova és kihez kerül az az áru, melyet ők termeltek és átadásra előkészítettek.

Ezekhez kapcsolhatom még a munkaszervezés és munkaerő-gazdálkodás egyes kérdéseit is, melyek az élelmiszeripari és a vele kapcsolatban levő mezőgazdasági üzemekben egyaránt fontosak lehetnek. Gondolok itt azokra az esetekre, amikor pl. a mezőgazdasági vonalon az időjárás következtében nem lehet a dolgozókat átmenetileg foglalkoztatni. Különösen a konzervgyárak létesíthetnek egy-egy időszakban kihelyezett időszakos munkahelyeket, ahol főleg női munkásoknak tudnának munkát adni. Egy-egy munkafolyamat még az ipar vonalán is jelentős élőmunka-ráfordítást igényel, és ez sokszor gondot okoz.

Jelentős gond volt az elmúlt években az élelmiszeripari alapanyagot termelő bázisgazdaságokban és szövetkezetekben — főleg a kertészetiikben —, hogy a munkaerőnek az iparba való átáramlása gyorsabb volt, mint a termelés műszaki fejlesztésének az üteme.

Területi ipartelepítési politikánkban mindenképpen figyelembe kell venni az iparosodó községeket környező mezőgazdasági üzemek termelési profilból adódó munkaerőhelyzetét, népgazdasági termelését és a velük szemben támasztott igények teljesíthetőségét. Számolunk azzal, hogy az V. ötéves terv során további 120—130 ezer fővel csökken a mezőgazdasági dolgozók száma. Éppen ezért szükséges, hogy a fejlesztések nagyobb hányada a gépesítést szolgálja. Ha ehhez megfelelően tovább tudjuk fejleszteni a már kialakult élelmiszeripari és termelőüzemi együttműködésekben belül a közös létesítményeket, meggyőződésem, hogy az alapanyag-termelő bázisok még biztonságosabbak lesznek.

Hazánkban már igen sok és csaknem minden esetben közös fejlődésüket szolgáló együttműködés van. Úgy gondolom, különleges jelentősége van, éppen az V. ötéves terv kezdetén, az élelmiszeripari és a mezőgazdasági szövetkezetek, állami gazdaságok kapcsolatának további mélyítésére. Nagy feladatainkat csak közösen, együttes erővel tudjuk megoldani.

ÖSSZEFOGLALÁS

Élelmiszeripari vállalatainknak a mezőgazdasági nagyüzemekkel — a közös érdekeltégi alapokból kiindulva — szorosabb együttműködést kell kialakítaniuk. Igen fontos, hogy az élelmiszeripar, ahol csak lehetséges, a végtermék értékesítéséből kapott nyereségből térítsen vissza a mezőgazdaságnak. Segítse elő főleg az álló kultúráknál a termőalapok korszerűsítését és újra létesítését.

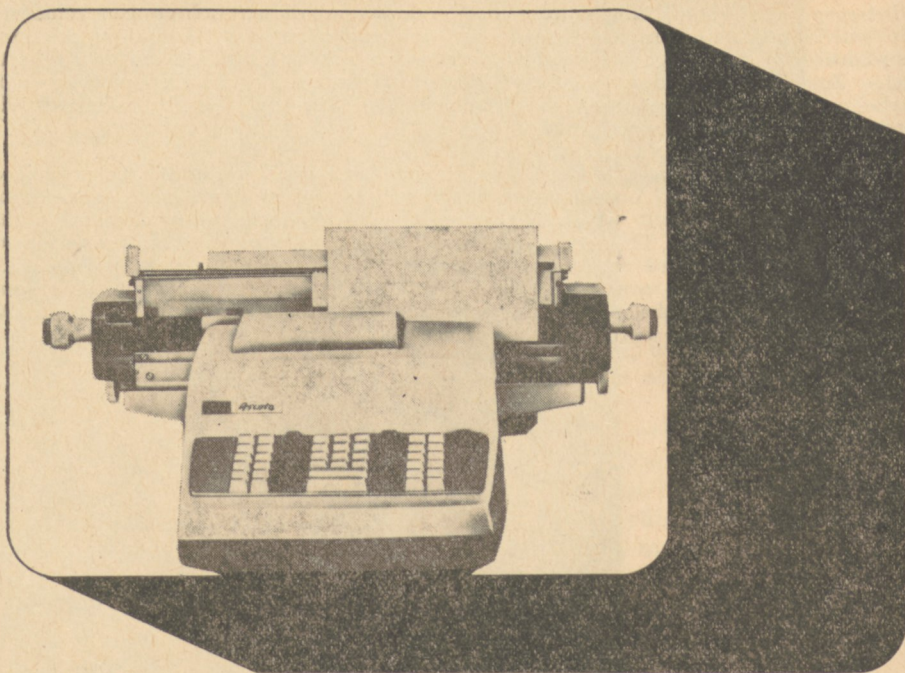
A tájjellegnek megfelelően összhangba kell hozni az élelmiszeripari és mezőgazdasági üzemek fejlesztését. A termelési rendszerek elterjesztéséből adódó terméktöbblet biztos alapot ad az ipar teljes alapanyag-ellátásához. Az üzem- és munkaszervezés továbbfejlesztése érdekében lehetőséget kell teremteni az időszakonkénti munkaerő-átcsoportosításra. A mezőgazdasági üzemek beruházásainál a fő súlyt a technikai fejlesztésre kell helyeznünk.

В начале текущего года в Министерстве сельского хозяйства и пищевой промышленности были сделаны доклады и проведены консультации для сельскохозяйственных руководителей среднего уровня о важнейших задачах выполнения V-го пятилетнего плана. На этих курсах прозвучало публикуемое здесь выступление, в котором автор рассказывает о средствах (хозяйственном сотрудничестве, совместном развитии, перегруппировкой сезонной рабочей силы и т. д.), с помощью которых перерабатывающая промышленность может помочь выполнению растущих задач производства овощей и винограда.

Vom Ministerium für Land- und Ernährungswirtschaft wurden am Anfang dieses Jahres Vortragsreihen und Konsultationen für die Leitungsorgane auf den landwirtschaftlichen Mittelstufen über den wichtigeren Betätigungsfeldern bei der Durchführung der Ziele des V. Fünfjahresplanes, gehalten. Die in unserer Zeitschrift

wiedergegebene Abhandlung wurde vom Verfasser an diesen Lehrgängen gehalten. Es wurde u. a. die Frage erörtert, dass, die gegenüber der Gemüse- und Weinproduktion gestellten gestiegenen Anforderungen mit welchen Mitteln (wirtschaftliche Zusammenarbeit, gemeinsame Förderung, saisonale Umdisponierung von Arbeitskräften usw.) von der landwirtschaftlichen Ver- und Bearbeitungsindustrie unterstützt werden können.

At the beginning of this year, the Ministry for Agriculture and Food organized a series of lectures and consultations for the heads of medium level agencies of agricultural management which concerned the major tasks of implementing the Vth Five Years Plan. The comments published in this paper were presented at the above course where the author explained that there are certain means (like economic co-operation, concerted development, seasonal regrouping of the labour force, etc.) whereby the processing industries may afford a contribution to the accomplishment of the increased tasks of vegetable growing and of viticulture.

DATO
1353

**Alkalmazása
ésszerű
a könyvelés
minden területén,**

ahol az adatok gyors értékelése a cél. A gazdasági életben megalapozott döntések szükségeseik, ennek érdekében egyesíti a „daro 1353” a nagy teljesítőképességű könyvelő automata és a lyukszalagkészítő berendezés tulajdonságait. Az értékelés azonnal, a legkülönbözőbb szempontoknak megfelelően, központilag történik, az elektronikus adatfeldolgozó berendezés segítségével. A könyvelés, számolás és lyukasztás egy munkafolyamatban történő egyesítése lényegesen rövidíti a decentralizált adatfelvétellel fordítandó időt. Forduljon hozzánk részletes tájékoztatásért.

Szállítható 2, 4 vagy 6 szoldírozóval, 12/12 helyes beállító és számoló kapacitás mellett. Sokféle funkció automatikus átvétele vezérlődob és programszalag segítségével. Számellenőrző berendezés a hibás adatfelvétel kiküszöbölésére.

Lyukasztási sebesség: 50 jel/mp
A lyukszalag változtatható kódolásával, 5-8 csatormós rendszerben minden elektronikus adatfeldolgozó rendszerhez illeszkedik.

Büromaschinen-Export
GmbH Berlin
DDR-108 Berlin,
Friedrichstrasse 61,
Deutsche Demokratische
Republik

Budapesti irodánk:
V. Engels tér 5.

bme

A
SZER

A
mányo
vonta
belső k
megol
Az ezz
a köz
sajtób
néhan
E
körülh
bemut
néhan

A
mek l
azt k
forrás
növel
bizon
A
lizáci
kódö
vetke
lőszö
egye

terül